

CT Scan Classification - Classify CT scans according to their type

---

Stefan Radu - grupa 234

Descriere

Competitia presupunea clasificarea unor imagini de plamani obtinute prin scanari CT (Computer Tomography) utilizan tehnici de machine learning. Am avut la dispozitie 15000 de imagini de antrenare si 4500 de imagini de validare. Testarea partiala se realiza pe 3900 de imagini necategorisite in prealabil.

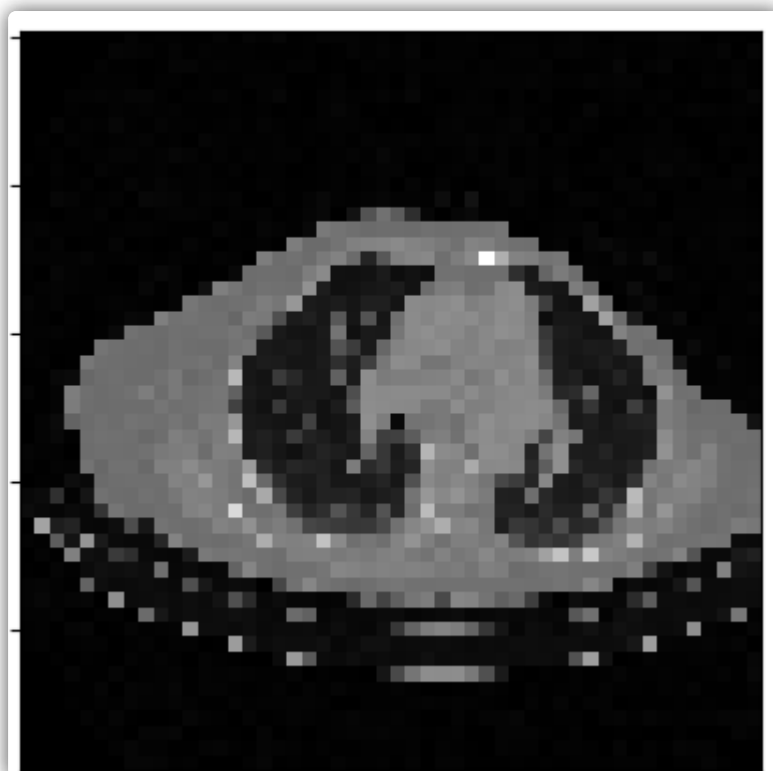
Naive Bayes

Pentru inceput am vrut sa incerc prima tehnica cu care am luat contact, mai precis folosind clasificatorul Naive Bayes. Este unul dintre cele mai simple modele de machine learning, care are aplicatii in multe arii ale industriei in ciuda usurintei de implementare. Previzibil, nu am obtinut rezultate extraordinare, deoarece modelul trateaza trasaturile unei imagini (pixelii) independent una fata de cealata, in ciuda faptului ca acestea sunt inrudite si trebuie tratate in dependinta fata de vecini.

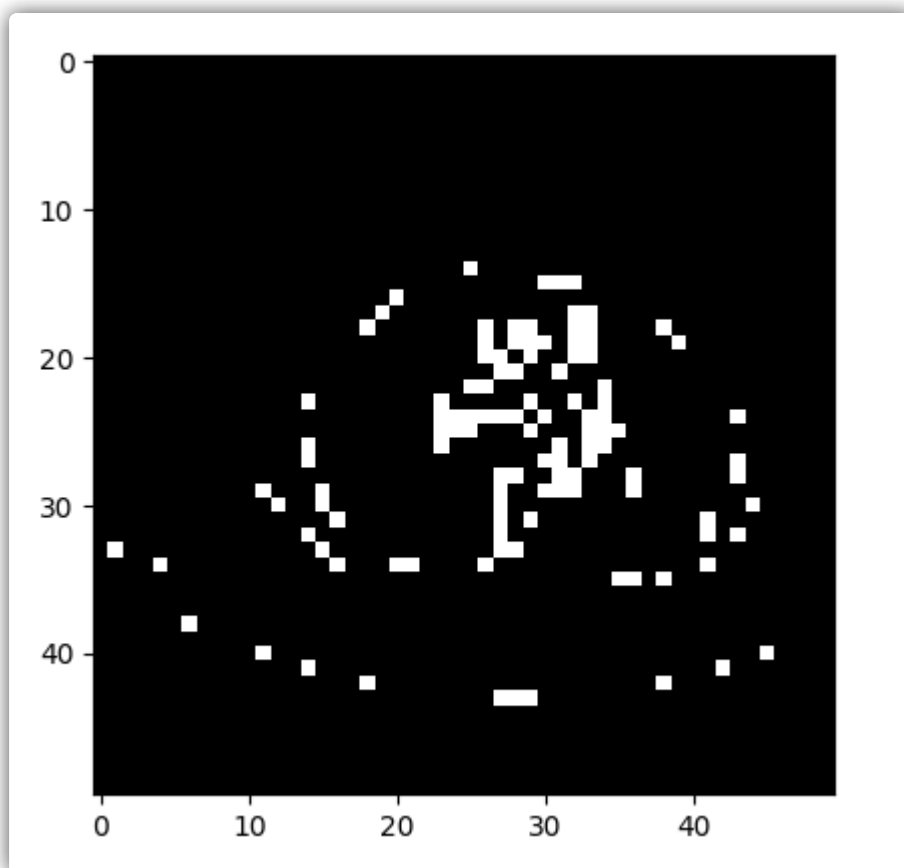
Am testate intervale de diverse marimi si am obtinut acuratetea cea mai buna pentru impartirea in doua intervale, si anume 52% .

```
num bins = 3 has accuracy 0.526444
num bins = 5 has accuracy 0.390222
num bins = 7 has accuracy 0.374000
num bins = 11 has accuracy 0.366444
num bins = 13 has accuracy 0.357556
num bins = 17 has accuracy 0.349333
num bins = 19 has accuracy 0.350889
num bins = 23 has accuracy 0.355111
num bins = 29 has accuracy 0.350444
num bins = 31 has accuracy 0.350889
num bins = 37 has accuracy 0.349556
num bins = 41 has accuracy 0.351556
num bins = 43 has accuracy 0.350444
num bins = 47 has accuracy 0.354000
num bins = 53 has accuracy 0.355778
num bins = 59 has accuracy 0.356000
num bins = 61 has accuracy 0.355333
num bins = 67 has accuracy 0.356889
num bins = 71 has accuracy 0.355111
num bins = 73 has accuracy 0.355333
num bins = 79 has accuracy 0.354889
num bins = 83 has accuracy 0.356000
num bins = 89 has accuracy 0.361333
num bins = 97 has accuracy 0.360000
```

Acurateti pentru Bayes

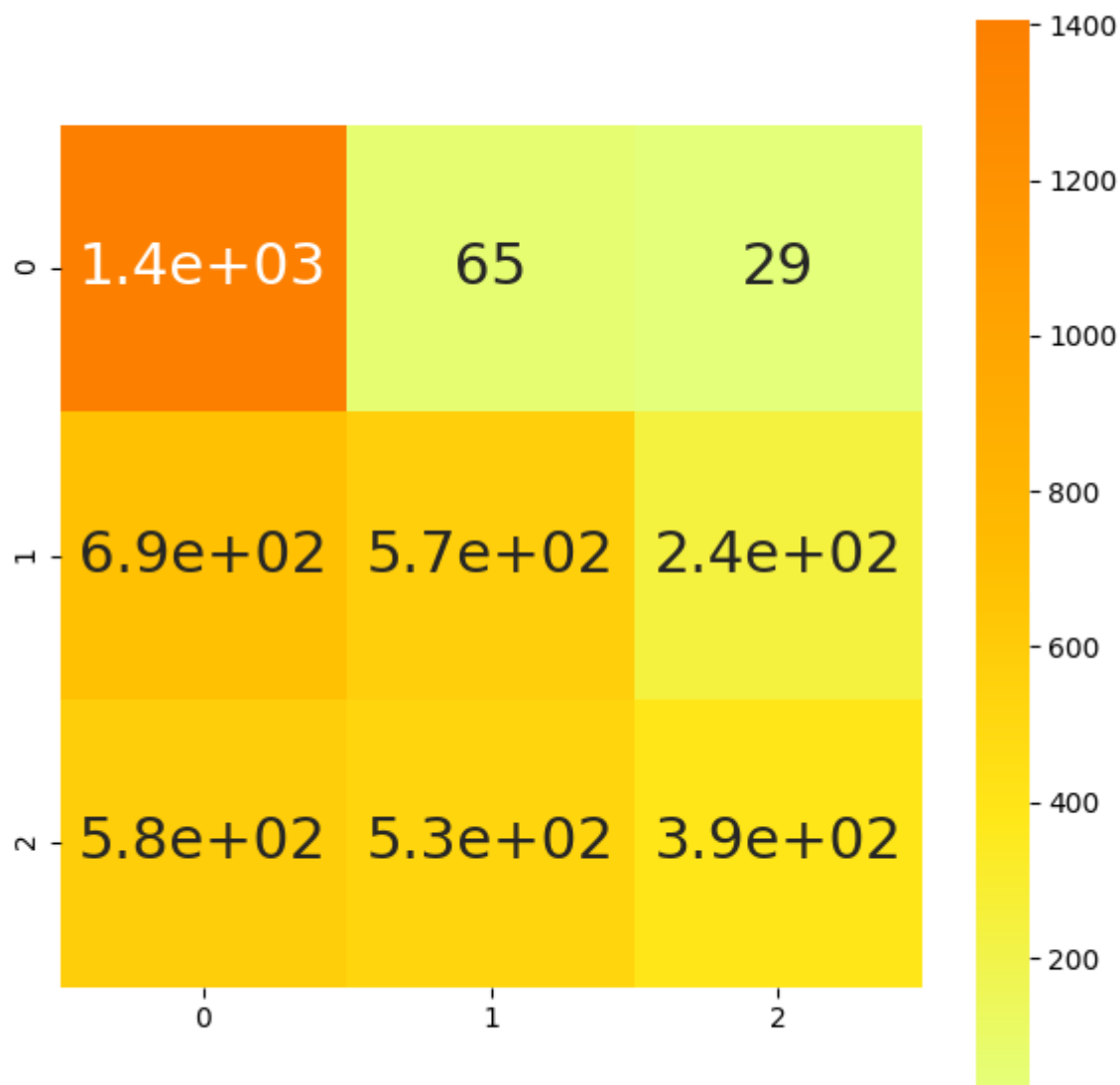

Imaginea inainte de transformare

Imaginea dupa transformare

In final avem urmatoarea matrice de confuzie:

matrice de confuzie

Nu e rau, dar vrem mai bine de atat.

Pasii urmasori

Avand in vedere problema complexa de computer vision cu care avem de a face, ne dam seama ca trebui gasita o metoda de a extrage anumite trasaturi cacteristice fiecarei clase din fiecare imagine. Cu aceasta idee in minte ne dam seama ca un MLP (Muli-Layer Perceptron) simplu nu ne-ar fi de mare folos intrucat ar fi folosit ca date de intrare o imagine liniarizata, neputand extrage trasaturi din aceasta.

Straturi de convolutie

Asa ajungem la CNN-uri, mai precis Retele neuronale convolutionale, care sunt folosite adesea pentru analiza si categorisirea diverselor tipuri de imagini. Aspectul principal al unei asemenea retele il reprezinta straturile de convolutie. Un strat de convoltie este format din multiple feature-map-uri (care sunt doar niste reprezentari intermediare ale imaginii initiale care intra in retea), care se obtin prin aplicare unor filtre / kerneluri asupra inputului in stratul respectiv. Scopul layerelor acestora este de a extrage treptat trasaturi din imagine, care sa ajute la categorisirea acestora.

Activare (in particular RELU)

In general asupra straturilor de convolutie se aplica o functie de activare *nonliniara*, deoarece acestea sunt liniare si trebuie separate intre ele. Cea mai populara este RELU ($\max(0, \text{valoare})$) pentru ca are un computation overhead foarte mic.

Pooling

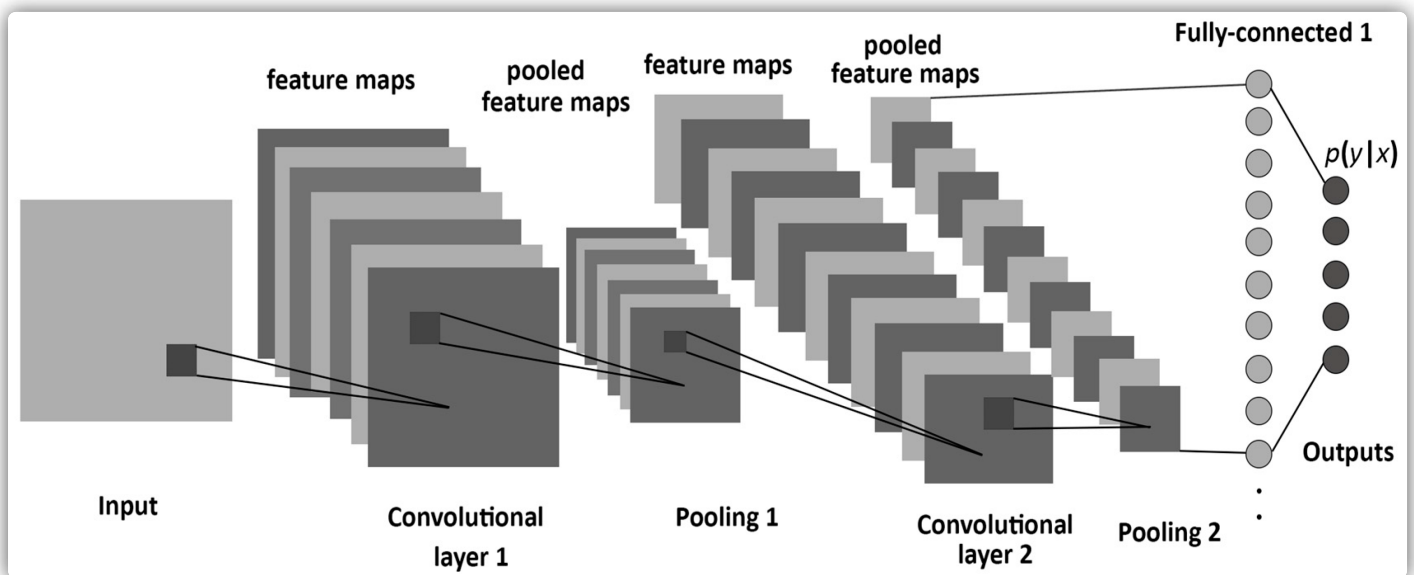
In general, dupa una sau mai multe convolutii se aplica un layer de pooling (o forma non-liniara de down-sampling). Cu ajutorul uneia din mai multe metode disponibile (max, average, min) au scopul de a reduce datele de intrare, prin combinarea unui cluster mai mare de pixeli intr-un singur pixel.

Dense Layers

Dupa multiple alternari de layere de convolutie si de pooling urmeaza sa aplatizam datele (trasaturile extrase) intr-un singur strat, si sa il introducem intr-o retea densa (practic un MLP), care are scopul final de a realiza clasificarea pe baza trasaturilor extrase in straturile de convolutie.

In final

Ultimul strat va avea un numar de perceptroni egal cu numarul de clase intre care vrem sa impartim datele noastre. Pentru a realiza aceasta impartire utilizam in final functia de activare *softmax* care are ca output probabilitatea inputului de a fi in fiecare dintre cele 3 clase.

CNN

Arhitectura modelului

Voi folosi urmatoarele notatii in continuare:

- C27-3 -> convolutie cu 27 de filtre si dimensiune de filtru 3
- MP -> strat de max pooling

- AP -> strat de average pooling
- D108 -> strat dens de cu 108 perceptroni

In urma research-ului facut am inteles ca este ideal sa se inceapa cu un numar mic de feature-uri per strat, iar acesta sa fie crescut incremental. Asadar am inceput cu un strat de convolutie si am observat ce se intampla cu cat adaug mai multe.

Am obtinut rezultate variate in felul urmator:

Design	Acuratete
C27-3 MP D108	~54
C27-3 MP C54-3 MP D108	~68
C27-3 MP C54-3 MP C108-3 MP D108	~72
C48-3 MP C48-3 MP C96-3 MP D108	~71
C24-3 MP C48-3 MP C96-3 MP C120-3 MP D128	~71
C27-3 MP C54-3 MP C108-3 MP C216-3 MP D108	~74

M-am oprit la al 4-lea strat intrucat straturi suplimentare ar fi insemnat procesare inutila in puls. In plus, nu as mai fi putut aplica inca o operatie de max pooling intrucat feature-map-ul ar fi fost redus mult prea mult.

Prevenirea overfit-ului

Overfitting-ul este un fenomen extrem de comun in acest domeniu. Practic modelul invata foarte bine datele de antrenament, dar esuaza in a realiza o prezicere buna pe cazul general. Pentru a preveni acest fenomen am inceput sa introduc metode regularizare, in principal dropout si augmentarea inputului. Dropoutul presupune renuntarea aleatoare la diverse noduri pentru a introduce variatie in invatatea modelui. Augumentare inputului presupune crearea diversitatii in datele din intrare, prin aplicarea diverselor filtre pentru a preveni invatarea *pe de rost*.

Am trecut prin urmatoarele etape:

- am introdus dropout dupa fiecare layer de convolutie 0.5.
- am mai redus din dropout la ~0.3 si am scos dintre straturile de inceput
- Am introdus batch normalization - care este o metoda de stabilizare a straturilor prin rescalare si si recentrare

Dupa aceste etape si mai mult trial and error am obtinut primul model si prima submitie in valoare 81% pe validare si 76% pe testele de pe Kaggle.

In continuare am experimentat cu augmentarea datelor de intrare, vizualizant in timp real rezultatele pentru a ma asigura ca nu introduc noise nenecesar in retea.

- Initial am introdus brightness si zoom dar au dat rezultate nestisfacatoare 76% - 78% pe validare
- Am introdus prima data vertical flip ca apoi sa imi dau seama la vizualizare ca avea efect diferit fata de ce credeam eu
- am introdus horizontal flip horizontal filp
- am variat brightness intre brightness 20% si 50%
- am variat zoom in 10% si 20%
- am incercat translatate pe OX si OY
- am reuntat complet la brightness si zoom
- am renuntat apoi la transaltate
- am introdus randomContrast care a avut un efect benefic
- am introdus random rotate
- In final am ajuns la shear_range cu care m-am jucat destul de mult

Configuratia finala de augumentare a fost de forma

```
shear_range=8,
horizontal_flip=True,
vertical_flip=True,
RandomContrast(factor=0.4, input_shape=(50, 50, 1)),
```

Cu aceste schimbari am ajuns la o precizie de ~82% pe validare.

Am experimentat cu average polling vs max polling, obtinand diferente de 1% in favoare max polling. M-am jucat cu learning rate-ul din Adam Optimizer, dar l-am lasat default pana la urma, intrucat obtinarm rezultate si antrenari instabile.

In continuare am experimentat cu experimentat cu strade de 2 pe ultimul layer de convolutiesi cu diverse kernel size-ui (3 / 5).

- (2, 1), (2, 1), (3, 1), (3, 1) - ~82
- (3, 1), (3, 1), (3, 2), (3, 1) - ~81
- (3, 1), (3, 1), (3, 1), (3, 2) - ~81
- (3, 1), (3, 1), (3, 1), (5, 1) - ~80
- (3, 1), (3, 1), (3, 1), (3, 1) - ~83

Scorul final de ~84% pe validare si 81% pe testele preliminare din Kaggle l-am obtinuat lasand doar 3 straturi de MaxPooling, eliminand-ul practic pe ce dintre straturile initiale.

Arhitectura finala

```
RandomContrast(factor=0.4, input_shape=(50, 50, 1)),

Conv2D(filters=27, kernel_size=3, strides=1, activation='relu', \
        input_shape=(50, 50, 1)),
BatchNormalization(),
```

```

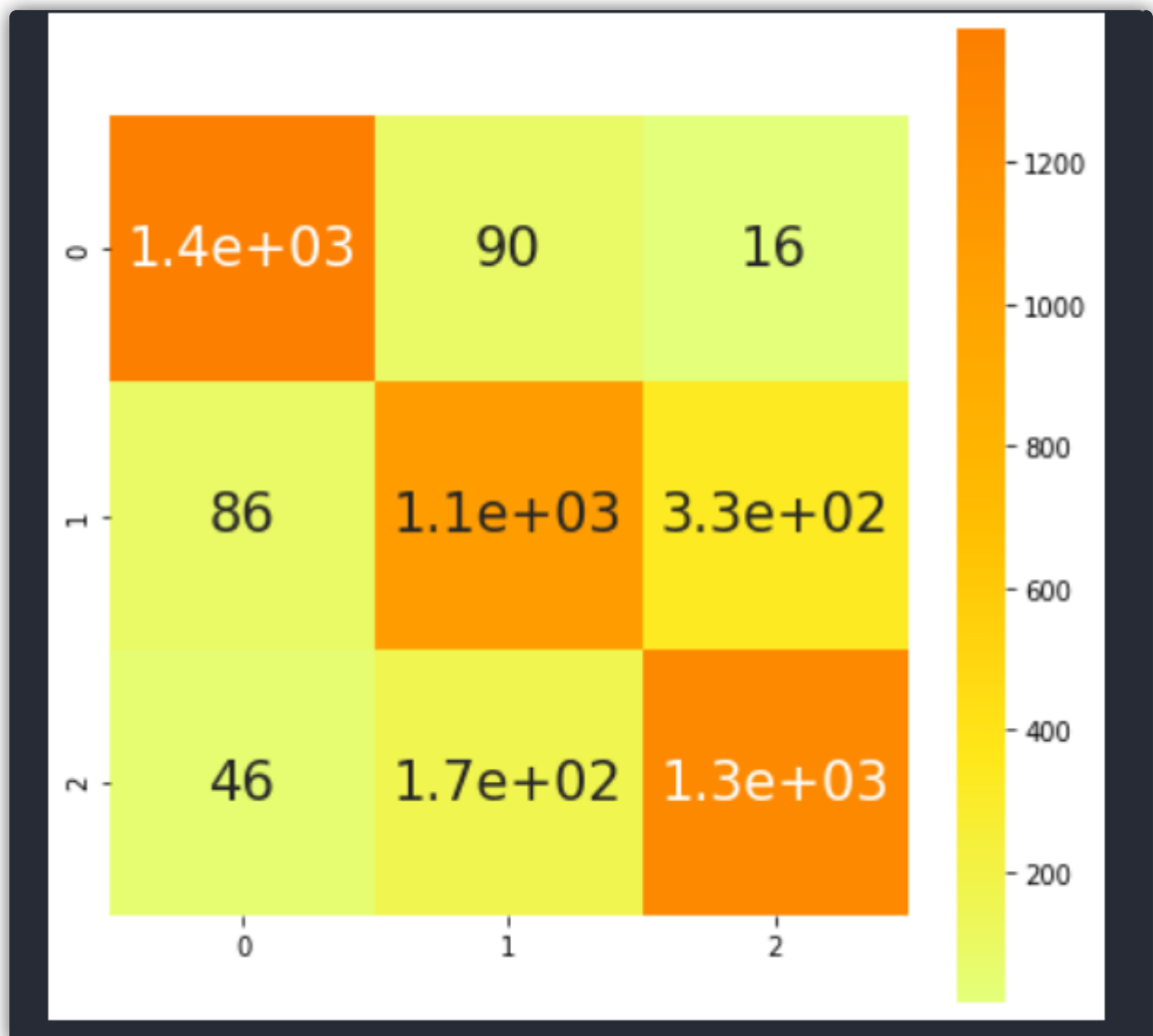
Conv2D(filters=54, kernel_size=3, strides=1, activation='relu'),
BatchNormalization(),
MaxPooling2D(),
Dropout(0.37),

Conv2D(filters=108, kernel_size=3, strides=1, activation='relu'),
BatchNormalization(),
MaxPooling2D(),

Conv2D(filters=216, kernel_size=3, strides=1, activation='relu'),
BatchNormalization(),
MaxPooling2D(),
Dropout(0.37),

Flatten(),
Dense(532, activation='relu'),
Dropout(0.37),
Dense(108, activation='relu'),
Dropout(0.37),
Dense(27, activation='relu'),
Dropout(0.37),
Dense(3, activation='softmax')

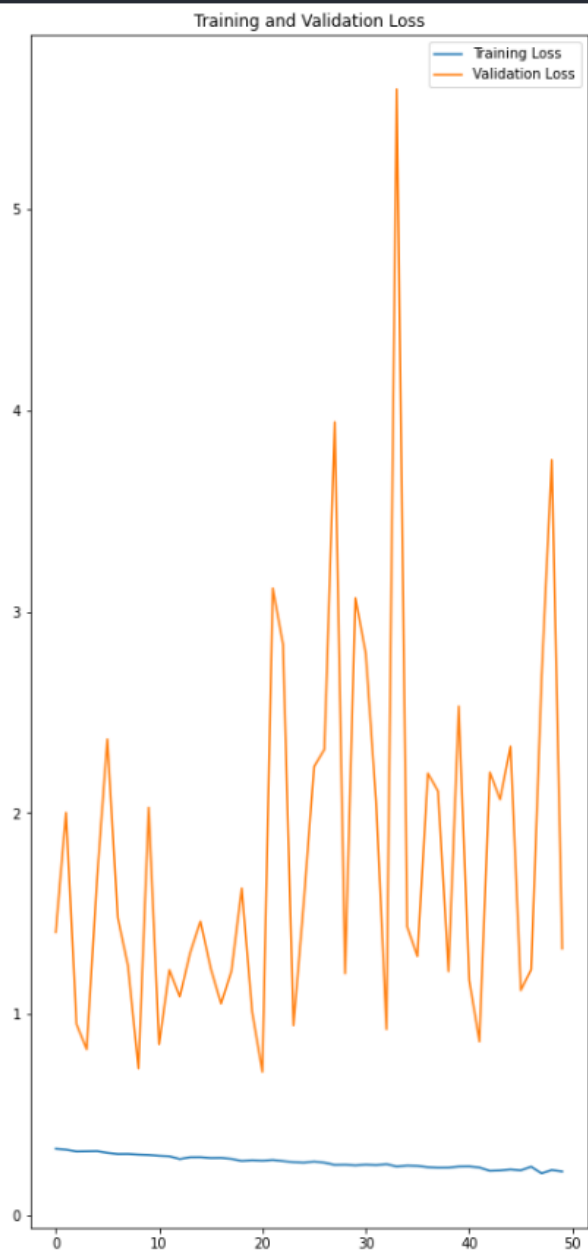
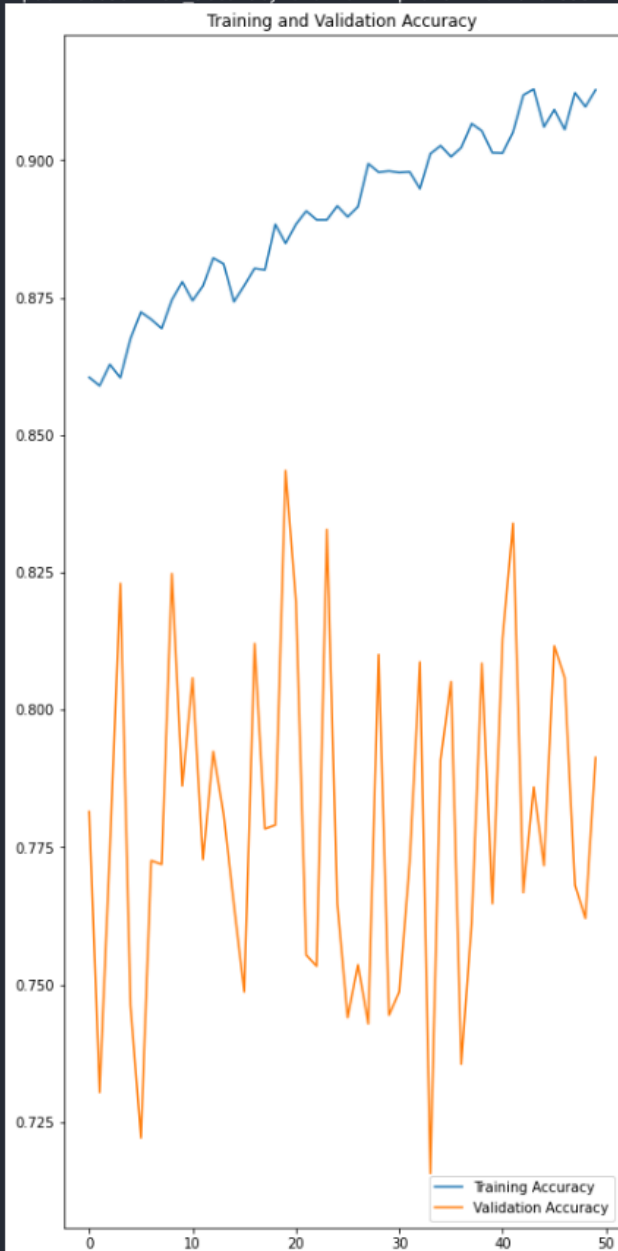
```


Matricea de confuzie

Epoch 00050: val accuracy did not improve from 0.84353

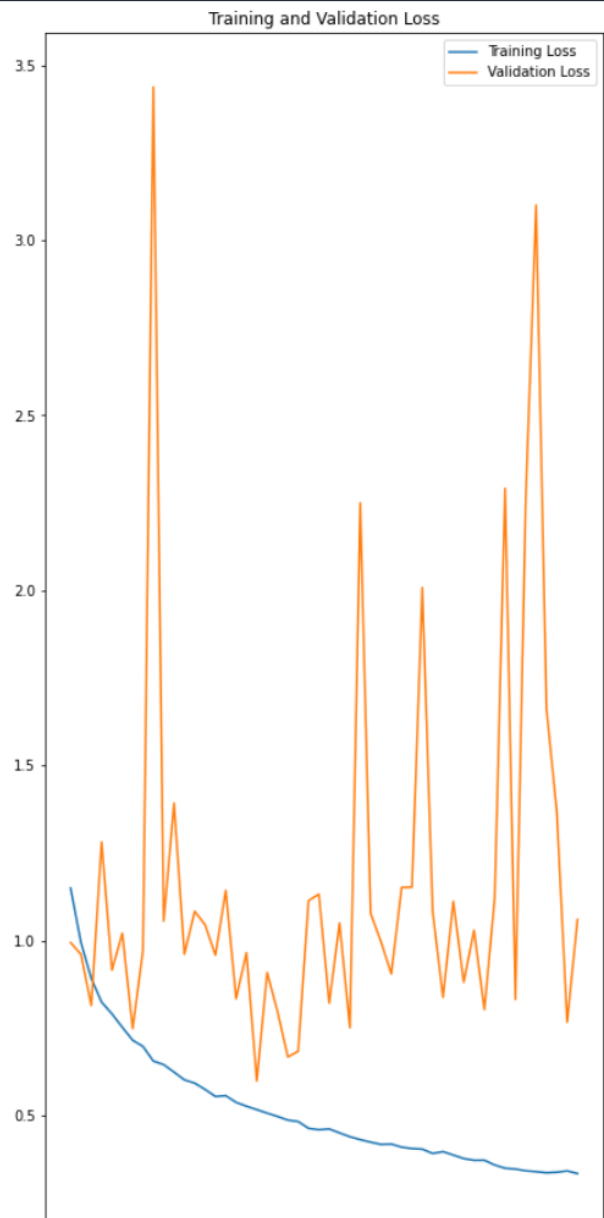
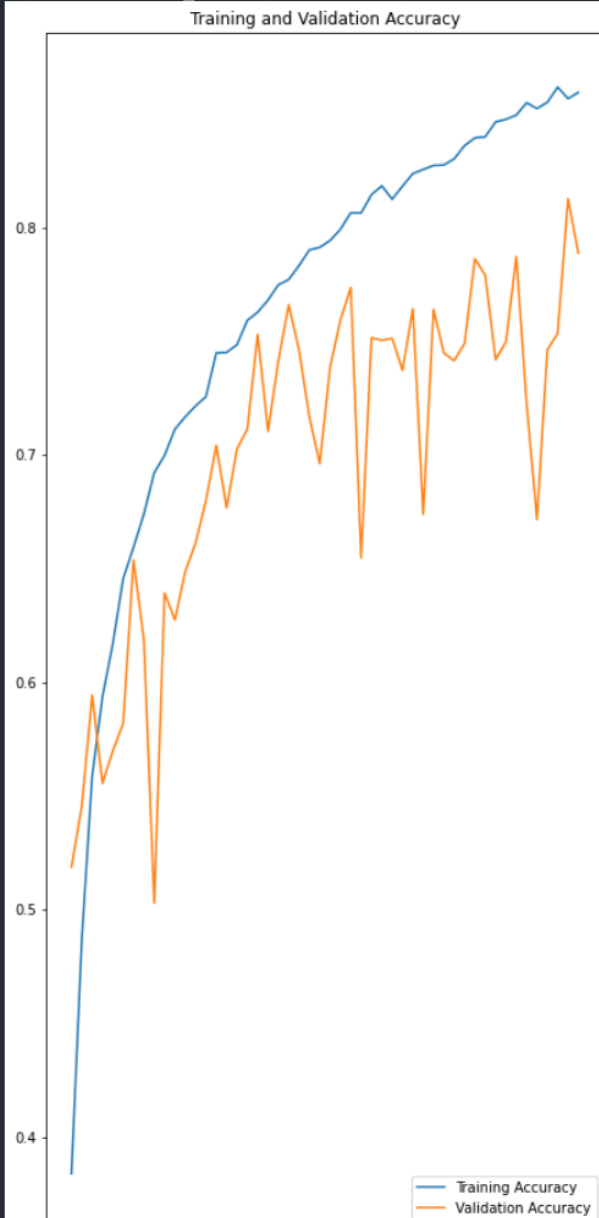

+ Code

+ Markdown

Prea multa augmentare - acuratete instabila

Epoch 00050: val accuracy did not improve from 0.81272

Rezolvarea problemei